Institut izjeme

Ljubljana – Rešitev uganke, zakaj Filmski sklad RS še do sredine leta ni pripravil letnega programa sofinanciranja filmskih projektov, se nemara res skriva v predpisih, kot radi poudarjajo na ministrstvu za kulturo, ne pa v kadrovskem paru Malčič-Prodnik, kot so v medijih razglašali nekateri filmarji in novinarji ter podpredsednica nadzornega sveta sklada. Po 5. členu zakona o Filmskem skladu takšna ustanova »zagotavlja kontinuirano programiranje filmske proizvodnje« in »zbira predloge za sofinanciranje programov in projektov s področja kinematografije z javnimi razpisi«. Tak akt je leta 2001 uzakonil preobrazbo filmskega sklada v javni sklad, leta 2003 so v skladu sprejeli še podzakonski akt, imenovan Splošni pogoji poslovanja, ki sta ga podpisala tedanji direktor Filmskega sklada RS Saša Jovanovič in tedanji predsednik nadzornega sveta Stojan Pelko. Splošni pogoji poslovanja v prvem členu povzemajo nekatera določila iz 5. člena zakona o filmskem skladu, v zadnjem odstavku pa uvajajo institut izjeme:

»Ne glede na odločbo prejšnjega odstavka (ki pravi, da se za zbiranje predlogov za sofinanciranje programov izvede javni razpis) lahko uprava izjemoma izda odločbo o (so)financiranju določenega programa ali projekta brez javnega poziva ali javnega razpisa, če se financira iz »nerazporejenih« sredstev sklada in če je to neogibno nujno zaradi malo časa, ki je na razpolago za odločitev o financiranju.«

In ti pogoji za institut izjeme so sredi leta res že »dani«, saj se je uprava sklada za njih utrdila in jih tudi uspešno ustvarila. Vsekakor je dejstvo, da bolj ko zmanjkuje časa za odločitev o sofinanciranju, bolj se veča priložnost za uveljavitev izjeme. Tako je pravzaprav edino vprašanje, kateri so tisti pravni problemi, ki jih te dni v zvezi s tako imenovanim pogojnim programom sklada preučujejo pravne službe v sodelovanju s skupino članov Društva slovenskih filmskih ustvarjalcev. **zv**